

EXTRASE DIN APELUL PREZENTAT PARTICIPANȚILOR LA MITINGUL CIVIC ORGANIZAT LA TIMIȘOARA, ÎN DATA DE 4 NOIEMBRIE 2011, CU TEMA GENERICĂ: „AZI ÎN TIMIȘOARA, MÂINE ÎN TOATĂ ȚARA!”

Către:

- **Consiliul Local Timișoara**
- **Consiliul Județean Timiș**

Spre știință:

- **Populației orașului Timișoara**
- **Populației județului Timiș**
- **Populației României**
- **Populației Europei**

La 22 de ani după înfăptuirea Revoluției Române din decembrie 1989, care, la data înfăptuirii, a fost salutată și apreciată favorabil de către marea majoritate a populației orașului Timișoara, respectiv a județului Timiș, respectiv a României, precum și de către o mare parte a populației Europei, și chiar de către o parte considerabilă a populației Lumii, România a ajuns, din nenorocire, în situația de a traversa o criză societală deosebit de gravă, cauzată, în principal, de dorința de înnavuțire rapidă și nemăsurată, cu orice preț, de către o categorie de oportuniști și profitori, din cadrul populației României, provenită, în mare parte, din categoria societală a foștilor activiști și susținători ai fostului regim comunist-totalitar, respectiv a urmașilor și apropiaților acestora, regim care a fost înlăturat, de la putere, de către Revoluția Română din decembrie 1989.

În prezent, România este condusă de către o coaliție politică alcătuită dintr-un partid politic, o grupare etnico-politică, un pseudo-partid politic (constituit, în principal, din parlamentari, consilieri districtuali, consilieri locali și primari transfugi, din alte partide politice, animați, în opțiunea lor, mai ales de dorința de a se situa, cu orice preț, de partea categoriei politico-partidice aflată la guvernare), precum și din reprezentanții parlamentari ai unor etnii conlocuitoare, care (în funcție de mărimea lor) au beneficiat de acordarea dreptului de a avea un reprezentant parlamentar.

Deși în timpul campaniei electorale a prezentat un program politic propriu de guvernare, considerat avantajos de către o parte considerabilă a electoratului, care a optat astfel pentru alegerea actualului partid politic (cu rol principal în cadrul actualei coaliții de guvernare), ulterior, acest partid, atunci când a ajuns să alcătuiască, la nivel majoritar, Guvernul României, împreună cu ceilalți reprezentanți ai coaliției politice de guvernare, menționați anterior, a abandonat însă aplicarea programului politic de guvernare, propus electoratului României, în campania electorală (în baza căruia a fost ales) și, fără a consulta, în prealabil, electoratul României (dacă este de acord), a început să aplice un alt program politic de guvernare, total diferit de cel anterior, în defavoarea majorității populației, dar, în schimb, în favoarea unei clientele politico-partidice specifice, aferentă reprezentanților coaliției politice de guvernare, menționată anterior.

Aplicarea programului politic-clientelar, de guvernare, menționat anterior, s-a accentuat și urgentat, în mod vizibil pentru orice observator societal imparțial, după re alegerea, ca Președinte al țării, a actualului Președinte, care, la rândul său, după ce și-a fundamentat campania electorală pe promisiuni de respectare a legalității și, mai ales, de ridicare a nivelului de trai al unor categorii sociale defavorizate (exemplu: categoria profesorilor), utilizând, în acest sens, inclusiv sloganuri electorale tipic populiste (exemplu: „**Să trăiți bine!**”), de îndată ce a fost anunțat public, ca și câștigător al alegerilor prezidențiale, a declarat, tot public, faptul că, din acel moment, **în România va funcționa: „axa Washington-Londra-București”** (expresie „metaforică” utilizată pentru a desemna rețeaua masonică internațională, ocultă și subversivă, denumită generic: **Organizația Trilaterală, având drept „coloană vertebrală”: Organizația masonică a ritului scoțian, antic și acceptat, cu sediul central în SUA și cu simbol specific coloristic: portocaliu, promoțoare a urgentării introducerii forțate a așa-numitei: „noua ordine mondială”, menită a transforma întreaga Lume într-un singur stat confederativ, condus în mod dictatorial, de către un așa-numit: Guvern Mondial, despre care se vehiculează informații că ar exista și funcționa deja, dar în mod ocult și subversiv, denumit astfel și: „Guvern din umbră”), pe de o parte, iar, pe de altă parte, că: **va fi un „Președinte jucător”**.**

Ambele declarații, citate anterior, demonstrează că, încă de pe atunci, odată ales, actualul Președinte al României intenționa să procedeze, în mod deliberat, la comiterea unor abuzuri deosebit de grave (inclusiv la nivel constituțional), având în vedere faptul că în cadrul Constituției actuale a României se prevede că: „**Asociațiile cu caracter secret sunt interzise**” (Articolul 40, aliniatul 4), respectiv că: „**Fidelitatea față de țară este sacră**” (Articolul 54, aliniatul 1), respectiv că: „**Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a instituțiilor publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate**” (Articolul 80, aliniatul 2, referitor la rolul Președintelui țării). **Anunțarea intenției de încălcare deliberată a prevederilor constituționale principale, specificate anterior, de către actualul Președinte al României, prin declarațiile publice efectuate după anunțarea oficială a faptului că a câștigat alegerile prezidențiale, apreciem că poate fi considerată ca argument și respectiv ca probă juridică, care demonstrează că, încă de atunci, actualul Președinte intenționa să adopte un mod nedemocratic (posibil chiar: dictatorial) de a exercita funcția de Președinte al României (pentru care a fost ales), anunțând public (mai ales prin afirmarea intenției de a fi: „un președinte jucător”) că nu dorea să respecte și nici să-și exercite, în mod constituțional, mandatul de președinte al României (în conformitate cu prevederile Articolului 80, aliniatul 2) și, mai ales: „funcția de mediere, între puterile statului, precum și între stat și societate”, adică nu dorea să fie un Președinte al întregii populații a țării (adică chiar și a acelei părți a populației care nu l-a votat), ci dorea să exercite funcția de Președinte într-un mod selectiv și speculativ (de „jucător”), probabil în favoarea interesului personal sau/și a altor interese clientelare, pe care să le favorizeze corespunzător, probabil chiar și în detrimentul interesului majorității populației României (cum de altfel s-a și comportat ulterior, solicitând, în mod imperativ, Guvernului României tăierea unor procente determinante din pensiile, salariile și indemnizațiile sociale ale majorității populației), iar, în acest scop, a invocat motivații generale, legate de criza economică mondială și continentală, dar nu și corupția politico-partidică promovată, prin care s-a jefuit practic economia și patrimoniul de stat, de către toate partidele politice care au guvernat România în perioada post-revoluționară, dovedindu-se astfel a fi promotorul concepției politice, cinice, că pierderile provocate prin jaful practicat de către partidele politice, prin însăși modul corupt de guvernare, trebuie recuperate tot de la cei jefuiți (adică de la majoritatea populației, în calitate de păgubașă), și nu de la cei care le-au comis (adică de la jefuitorii politico-partidici și clientela specifică a acestora). S-au încălcat astfel, în mod deliberat și abuziv, deosebit de grav, prevederi fundamentale ale Constituției actuale a României, referitoare la faptul că România este: „stat de drept, democratic și social”, precum și că aceste prevederi constituie: „valori supreme”, inclusiv în contextul „idealurilor Revoluției din decembrie 1989 și sunt garantate” (Articolul 1, aliniatul 3).**

În contextul degradării catastrofale a stării societale a României, până la nivelul în care actuala coaliție politică de guvernare a țării a ajuns (în conformitate cu solicitările imperative ale președintelui țării, în acest sens) să aplice un program de guvernare extrem de frustrant pentru majoritatea populației, declarat a fi de: „austeritate”, dar, în fapt, fiind un program de: **genocid programat, asupra unor întregi categorii populaționale (exemple: oameni în vârstă, șomeri, bolnavi cronici și parțial chiar tineret), prin intermediul diminuării corespunzătoare a salariilor, pensiilor, alocațiilor sociale, desființarea de școli și spitale, precum și prin repartizarea clientelar-politică a fondurilor guvernamentale la nivel de districte județene, respectiv de localități și, în general, prin proliferarea corupției în favoarea clientelei politice până la nivelul considerat a reprezenta un pericol statal, pentru care s-au constituit oficial inclusiv departamente de investigare împotriva rețelelor de crimă organizată, a căror funcționare însă este tot dirijată, în interes politic, în favoarea coaliției politice de guvernare și a clientelei specifice aferente, ajungându-se până la arestări intens mediatizate (inclusiv prin televiziune), urmate apoi de tergiversări îndelungate și respectiv suspendări ale soluționării juridice, în funcție de caz, a situațiilor respective.**

Ajungerea în această gravă stare de degradare societală a României, precum și menținerea în această stare, de natură a se finaliza chiar cu dezintegrarea statală a țării (dacă nu se vor adopta măsuri adecvate, într-o perioadă corespunzător limitată de timp), a fost posibilă datorită faptului că: România nu dispune de o Constituție eficientă, cu prevederi corespunzătoare, care să funcționeze ca lege fundamentală a statului, și nu ca o: declarație de intenții constituționale, așa cum funcționează, de fapt, actuala Constituție.

Între carențele fundamentale de care suferă actuala Constituție a României, considerăm că trebuie evidențiată, în primul rând: absența unei puteri de stat și totodată instituții fundamentale a statului, cu rol de: garant al respectării Constituției, care să fie însă o instituție deplin democratică (ai cărei membri componenți și decidenți, precum și al cărei conducător, să fie aleși, în mod direct, de către electoratul țării, în cadrul alegerilor generale), și nu o instituție nedemocratică, careia i s-a asociat doar un rol consultativ, așa cum este actuala: Curte Constituțională (care nu are drept de autosesizare și intervenție corespunzătoare la constatarea comiterii abuzurilor constituționale) și ai cărei membri sunt numiți de către alte instituții de putere de stat (astfel încât se creează posibilitatea de a se exercita acțiuni de influență asupra acestora), acțiuni care s-au și manifestat, ca atare, și probabil se vor manifesta și în continuare).

Tot ca o carență constituțională fundamentală, considerăm că trebuie evidențiată și: **absența unor prevederi eficiente de înlocuire a unor reprezentanți, sau reprezentanți-conducători, rezultați ca urmare a alegerilor generale, respectiv districtuale, respectiv locale (care se dovedesc, în timp, a fi necorespunzători în exercitarea funcțiilor pentru care au fost aleși), prin organizarea de alegeri anticipate. În absența prevederilor constituționale, respectiv legale, evidențiate anterior, schimbarea din funcție a unui conducător care exercită o funcție de conducere cu rol fundamental, respectiv principal, în stat, datorită incapacității sale, sau, mai grav, datorită încălcărilor și chiar abuzurilor legislative pe care le-a comis (între care pot fi și abuzuri constituționale deosebit de grave, cu efecte societale dezastruoase, cum apreciem că sunt abuzurile comise de către actualul Președinte al României), este practic foarte greu de realizat, de fapt, deși, din punct de vedere legislativ (de drept), sunt prevăzute anumite posibilități, dar care s-au dovedit a fi ineficiente, în utilizare, având în vedere și imunitatea legislativă, sau chiar constituțională, care a fost prevăzută pentru respectivii conducători (exemplu: cazul tentativei nereușite, de demitere, din funcție, a actualului Președinte al țării, efectuată în cadrul Parlamentului României).**

O altă carență fundamentală a actualei Constituții a României, pe care o semnalăm, inclusiv ca pe o anomalie, într-un stat democratic-autentic, o constituie și: **prioritatea acordată democrației reprezentative (exercitată prin reprezentanți, respectiv prin reprezentanți-conducători aleși în cadrul alegerilor generale, respectiv districtuale, respectiv locale), în detrimentul: democrației participative, exercitată prin referendum (plebiscit), la nivelul electoratului țării, respectiv al districtului, respectiv al localității, prioritate care nu este specifică unui stat democratic-autentic, putând conduce (așa cum s-a întâmplat deja foarte des, în cadrul României, în perioada post-revoluționară) la comiterea a nenumărate abuzuri, dintre care unele: deosebit de grave, datorită excesului de putere, arogat și exercitat de către reprezentanți, respectiv de către reprezentanți-conducători aleși, în detrimentul dreptului de suveranitate care, într-un stat democratic-autentic, este rezervat majorității populației, pentru a fi exercitat (în deplină cunoștință de cauză, după o informare deplină și corectă), chiar de către populația în cauză (la nivel țara, respectiv districtual, respectiv local), prin intermediul electoratului aferent, prin procedura electorală specifică: referendum (plebiscit).**

În contextul menționat anterior, **considerăm astfel că, la viitoarea revizuire constituțională, Articolul 2, aliniatul 1, referitor la: suveranitate, trebuie modificat, în sensul acordării referendumului (respectiv democrației participative), respectiv populației României (Poporul Român), prioritate în exercitarea suveranității, ca putere supremă în stat, și nu: „organelor sale reprezentative, constituite prin alegeri” (adică: democrației reprezentative).**

Deși abuzurile condiționale comise de către actuala coaliție politică de guvernare a țării sunt multe și variate, neputând fi menționate, respectiv evidențiate, sau măcar exemplificate, în majoritatea lor, în cadrul acestei expuneri, ne rezumăm la a mai evidenția, ca pe unul dintre cele mai grave abuzuri (considerat astfel mai ales prin consecințele sale societale, deosebit de grave), încălcarea flagrantă a Articolului 47, aliniatul 1, care precizează că: „Statul este obligat să ia măsuri de protecție economică și de protecție socială de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent”. Față de prevederea constituțională menționată anterior, specifică statului social, care este prevăzută a fi România (Articolul 1, aliniatul 3), dorim să constatăm cinismul și viclenia juridică de care au dat dovadă conducătorii și avizatorii proiectului primei Constituții, post-revoluționare, a României (în anul 1991), precum și cei ai Constituției actuale a României, rezultate prin revizuirea (în anul 2003) a primei Constituții post-revoluționare, în legătură cu prevederea specificată

anterior, referitoare la nivelul de trai. Se constată că: **aliniatul 1 al Articolului 47, în cauză, referitor la nivelul de trai, a fost și a rămas (inclusiv după revizuirea constituțională din 2003), în mod deliberat, definit nedeplin și totodată ambiguu, tocmai pentru a fi nefuncțional și, ca atare, de neaplicat în practica socială și societală.**

Nefuncționalitatea prevederii constituționale referitoare la nivelul de trai a permis Guvernului actual al României, la solicitarea imperativă a Președintelui țării (sugerată, din câte cunoaștem, de către Governorul Băncii Naționale a României), să aplice o politică societală de guvernare, ce poate fi considerată, prin efectele sale, pe termen mediu, a fi de tip: genocid (inclusiv prin încălcarea abuzivă și a prevederilor Articolului 61, aliniatul 1, de către Parlamentul României, ca: „organ reprezentativ suprem al Poporului Român și unica autoritate legiuitoare a țării”, respectiv a prevederilor Articolului 80, aliniatul 2, referitor la rolul Președintelui), prin care atât Parlamentul, cât și Președinția, ca instituții fundamentale ale țării, s-au situat în postura de complicitate față de aplicarea abuzivă a programului de guvernare respectiv, prin faptul că au acordat prioritate aplicării programului în cauză, în defavoarea majorității populației țării, care trebuiau promovate și apărate, cu prioritate, mai ales în acest caz, deoarece suveranitatea, ca putere supremă, într-un stat democratic-autentic, aparține, de drept, majorității populației, așa cum prevede și Constituția actuală a României, definind ca titular al dreptului de suveranitate: Poporul Român (Articolul 2, aliniatul 1), cu precizarea suplimentară și imperativă că: „Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu” (Articolul 2, aliniatul 2).

Având în vedere cele menționate anterior și, mai ales, în contextul în care **Președintele actual al României, în calitate de veghetor principal la respectarea Constituției (conform Articolului 80, aliniatul 2, din Constituția actuală a României), nu doar că nu-și îndeplinește rolul fundamental ce-i este prevăzut, la nivel constituțional: vegherea respectării Constituției, ci, dimpotrivă, încalcă el însuși, în mod deliberat și sfidător juridic, deci și abuziv, deosebit de grav, prevederile fundamentale și principale ale Constituției României, noi, în calitate de: Luptători (autentici) cu merite deosebite pentru victoria Revoluției Române din decembrie 1989, domiciliați în Timișoara (orașul în care s-a declanșat Revoluția Română din decembrie 1989), care suntem și membri componenți ai Grupului Constituțional „Timișoara”, am considerat, de datoria noastră, să ne asumăm calitatea de: garanți individuali ai respectării Constituției României, în condițiile în care apreciem că acest rol a fost abandonat de către instituțiile fundamentale, respectiv principale, ale statului, care erau datoare, sau doar îndreptățite, să le exercite, prin specificul lor legislativ, la nivel țaral, respectiv districtual, respectiv local.**

În contextul precizat anterior, precum și în calitatea pe care ne-am asumat-o, ne adresăm oficial:

1. Consiliului Local Timișoara, pentru:

1.a. – a sprijini corespunzător acțiunea noastră;

1.b. – a-și asuma, la rândul său (ca instituție principală, la nivel teritorial local), rolul de: garant instituțional local al respectării Constituției României;

1.c. – a lua în considerare: declararea oficială a orașului Timișoara (într-un sens similar, dar nu și identic, celui în care s-a procedat în 20 decembrie 1989, de către conducerea Frontului Democratic Român, în cadrul Revoluției Române din decembrie 1989) ca: Oraș Liber, în sensul de a acorda prioritate promovării și apărării intereselor populației orașului, în contextul în care Guvernul actual al României aplică un program politic social, denumit, în mod fals, de: austeritate, dar, în fapt, de: genocid, pe termen mediu și lung, asupra majorității populației țării (în special asupra categoriilor sociale defavorizate, cu venituri insuficiente acoperirii nevoilor stringente pentru a putea exista), caracterizat prin aceea că își asumă dreptul de a nu aplica decât acele hotărâri ale Parlamentului, respectiv ale Președinției, respectiv ale Guvernului, care pot fi considerate ca având un efect distructiv asupra populației orașului Timișoara, decât dacă acestea sunt validate și printr-o hotărâre de aplicare, corespunzătoare, de către Consiliul Local Timișoara;

1.d. – inițierea organizării unui referendum local, prin intermediul căruia, în deplină cunoștință de cauză (ca urmare a unei informări prealabile, corecte și depline), populația orașului Timișoara să poată hotărî, prin

intermediul democrației participative, dacă este de acord cu declararea (în contextul propus anterior) orașului Timișoara ca: Oraș Liber, iar, în cazul în care Consiliul Local Timișoara consideră că nu-și poate asuma o asemenea declarație, populația orașului să poată hotărî, prin democrație participativă dacă este de acord cu actualul program de guvernare, sau consideră că acest program este distructiv pentru majoritatea populației și trebuie stopat, precum și dacă apreciază că trebuie organizat un referendum la nivel țara, prin care populația României să-și poată exprima opinia în legătură cu acceptarea actualului program de guvernare a țării, respectiv în legătură cu modul în care au fost respectate prevederile legale și constituționale ale statului, de către instituțiile: Parlament, Președinție, Guvern, respectiv dacă consideră că s-au comis abuzuri deosebit de grave, din punct de vedere legislativ și constituțional, care să justifice organizarea de alegeri anticipate generale.

2. Consiliului Județean Timiș, pentru:

2.a. – a sprijini corespunzător acțiunea noastră;

2.b. – a-și asuma, la rândul său (ca instituție principală, la nivel teritorial districtual-județean), rolul de: **garant instituțional districtual-județean al respectării Constituției României;**

2.c. – a lua în considerare: **declararea oficială a județului Timiș (într-un sens similar, dar corespunzător adaptat, la nivel districtual-județean, celui în care s-a procedat în 20 decembrie 1989, de către conducerea Frontului Democratic Român, în cadrul Revoluției Române din decembrie 1989, cu orașul Timișoara) ca: Județ Liber, în sensul de a acorda prioritate promovării și apărării intereselor populației județului, în contextul în care Guvernul actual al României aplică un program politic societal, denumit, în mod fals, de: austeritate, dar, în fapt, de: genocid, pe termen mediu și lung, asupra majorității populației țării (în special asupra categoriilor sociale defavorizate, cu venituri insuficiente acoperirii nevoilor stringente pentru a putea exista), caracterizat prin aceea că își asumă dreptul de a nu aplica decât acele hotărâri ale Parlamentului, respectiv ale Președinției, respectiv ale Guvernului, care pot fi considerate ca având un efect distructiv asupra populației județului Timiș, decât dacă acestea sunt validate și printr-o hotărâre de aplicare, corespunzătoare, de către Consiliul Județean Timiș;**

2.d. – inițierea organizării unui referendum județean, prin intermediul căruia, în deplină cunoștință de cauză (ca urmare a unei informări prealabile, corecte și depline), populația județului Timiș să poată hotărî, prin intermediul democrației participative, dacă este de acord cu declararea (în contextul propus anterior) județului Timiș ca: județ Liber, iar, în cazul în care Consiliul Județean Timiș consideră că nu-și poate asuma o asemenea declarație, populația județului să poată hotărî, prin democrație participativă dacă este de acord cu actualul program de guvernare, sau consideră că acest program este distructiv pentru majoritatea populației și trebuie stopat, precum și dacă apreciază că trebuie organizat un referendum la nivel țara, prin care populația României să-și poată exprima opinia în legătură cu acceptarea actualului program de guvernare a țării, respectiv în legătură cu modul în care au fost respectate prevederile legale și constituționale ale statului, de către instituțiile: Parlament, Președinție, Guvern, respectiv dacă consideră că s-au comis abuzuri deosebit de grave, din punct de vedere legislativ și constituțional, care să justifice organizarea de alegeri anticipate generale.

Lorin Ioan Fortuna

- Reprezentant al Grupului Constituțional „Timișoara”
- Președinte al Asociației „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara